

ΚΥΠΡΟΣ: ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ COVID-19

Κορίνα Δημητρίου
Νίκος Τριμικλινώτης
Ιούλιος 2022

FRIEDRICH
EBERT
STIFTUNG

Η παρούσα έκθεση διερευνά τη μετανάστευση και το άσυλο κατά τη διάρκεια των ετών της πανδημίας Covid19. Διαπιστώνει ότι τα έκτακτα πανδημικά μέτρα χρησιμοποιήθηκαν για επιβολή περιοριστικών και κατασταλτικών μέτρων για την αποτροπή και την αποτροπή αιτήσεων ασύλου υποθέτοντας ότι πρόκειται για οικονομικούς μετανάστες ή μέλος σχεδίου της Άγκυρας.

Οι κυβερνητικές πολιτικές για τον περιορισμό των «ροών» βασίζονται σε προβληματικές υποθέσεις: (α) υποθέτουν ότι όσο τα περισσότερα τα εμπόδια, τόσο λιγότεροι μετανάστες. (β) Υποθέτουν ότι όσο πιο μη ελκυστική γίνεται η Κύπρος, τόσο λιγότερες είναι οι αιτήσεις ασύλου. Οι πολιτικές αυτές δεν μείωσαν τις «ροές», αλλά οδήγησαν σε πρωτοφανείς περιοριστικές, πολιτικές εξωτερίκευσης και ασφαλειοποίησης με στροφή προς κατασταλτικά μέτρα. Επίσης με στη δημιουργία εχθρικού περιβάλλοντος οδήγησαν στη φυλετικοποίηση των μεταναστών σε κοινωνικό επίπεδο και σε αύξηση της ξενοφοβίας και του ρατσισμού.

Κατά τη διάρκεια της πανδημίας, η κυβέρνηση ανέπτυξε μια νέα πολιτική παράνομων επαναπροωθήσεων τόσο στο έδαφος όσο και στη θάλασσα. Εναρκτήριο λάκτισμα ήταν το απότομο κι αυθαίρετο κλείσιμο των σημείων ελέγχου στα οδοφράγματα και η άρνηση αποδοχής αιτήσεων ασύλου από όλα τα άτομα που προσπαθούσαν να τα διασχίσουν ακόμη και μετά την επαναλειτουργία τους. Μετά το κλείσιμο των σημείων ελέγχου στα οδοφράγματα ακολούθησαν επανειλημμένες επαναπροωθήσεις στη θάλασσα και την τοποθέτηση συρματοπλεγμάτων κατά μήκος της Πράσινης Γραμμής. Αυτοί οι περιορισμοί όχι μόνο απέτυχαν να περιορίσουν τις διελεύσεις, αλλά καταστρατηγούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις ανθρωπιστικές εγγυήσεις προστασίας, ενισχύοντας την ξενοφοβία στην κοινωνία.

Με το ξέσπασμα της πανδημίας, η κυβέρνηση εισήγαγε πρωτοφανή μέτρα, όπως η αναστολή του συστήματος ασύλου, οι επαναπροωθήσεις στη στεριά και στη θάλασσα, η αναγκαστική μεταφορά όλων των αιτούντων άσυλο σε στρατόπεδα, η μετατροπή των στρατοπέδων σε κλειστά κέντρα, η τοποθέτηση συρματοπλεγμάτων σε ορισμένα

σημεία κατά μήκος της νεκρής ζώνης για πρώτη φορά και η γενική υποβάθμιση των συνθηκών υποδοχής.

Μέχρι το 2019 υπήρχε αυξητική τάση των αιτήσεων ασύλου οι αριθμοί. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της πανδημίας, κυρίως την περίοδο του λοκντάουν, μειώθηκαν στο μισό όταν η κυβέρνηση έκλεισε απότομα τα σημεία ελέγχου και αρνήθηκε να δεχθεί και να επεξεργαστεί τις αιτήσεις. Με τη χαλάρωση και την άρση των ταξιδιωτικών περιορισμών, οι αριθμοί των αιτήσεων ασύλου επέστρεψαν στα επίπεδα πριν από την πανδημία. Τα στοιχεία από τους πρώτους μήνες του 2022 δείχνουν ότι η τάση αυτή είναι πιθανό να συνεχίσει να αυξάνεται παρά τις απωθήσεις, τα συρματοπλέγματα, τον περιορισμό των δικαιωμάτων και τις απάνθρωπες συνθήκες υποδοχής.

Η προσέγγιση της κυβέρνησης έχει στραφεί σε μια όλο και πιο περιοριστική μεταναστευτική πολιτική που εφαρμόζεται μέσω κατασταλτικών μέτρων. Παράλληλα με αυστηρότερους μεθοριακούς περιορισμούς και την περιστολή των δικαιωμάτων πρόσβασης στο άσυλο. Αυτό έγινε με στόχο τη μείωση του «παράγοντα έλξης» (pull factor), όπου η κυβέρνηση εισήγαγε μέτρα που περιορίζουν δικαιώματα όπως τα δικαιώματα προσφυγής, το δικαίωμα στην οικογενειακή επανένωση και τις άδειες διαμονής στα παιδιά αγνωρισμένων προσφύγων και την πρόσβαση σε μέτρα και παροχές ένταξης.

Η πανδημία αποκάλυψε και διεύρυνε τα κενά και τις ανισότητες στο σύστημα υγειονομικής περίθαλψης και πρόνοιας και αύξησε την έλλειψη στέγης, τη φτώχεια και την περιθωριοποίηση των μεταναστών και των αιτούντων άσυλο. Από την άποψη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνικής πρόνοιας, η κατάσταση έγινε σοβαρά προβληματική. Πολλές μη κυβερνητικές οργανώσεις (ΜΚΟ) και διεθνείς οργανισμοί έχουν επικρίνει τις τρέχουσες πρακτικές στην Κύπρο για πρόκληση αδικαιολόγητου πανικού, φόβου και κλίματος ξενοφοβίας.

Τέλος, η έκθεση μας καταγράφει ουσιαστική ανεπάρκεια των συνθηκών υποδοχής και στη προστασία των ανθρωπι-

νων δικαιωμάτων, τη διασφάλισης της αξιοπρεπούς διαβίωσης και της ένταξης των προσφύγων στη χώρα μας, της οποίας η θέση απαιτεί ισχυρή προετοιμασία για πιθανές νέες αφίξεις.

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Μετά την πανδημία, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει δρομολογήσει μια νέα πολιτική εξωτερικής πολιτικής στο πλαίσιο της Κύπρου μέσω επαναπροωθήσεων προσφύγων στη θάλασσα και στη στεριά, περιφράξεων με συρματοπλέγματα και επιτήρησης και άρνησης πρόσβασης σε άσυλο στα σημεία ελέγχου διέλευσης. Οι διαδικασίες αυτές προσβάλλουν την πρόσβαση στο άσυλο στο έδαφος των κρατών κατά παράβαση του εθνικού, του ευρωπαϊκού και του διεθνούς δικαίου.

Η πολιτική μετανάστευσης και ασύλου στην Κύπρο φαίνεται να στηρίζεται σε διάφορες εσφαλμένες πολιτικές υποθέσεις, οι οποίες πρέπει να εξεταστούν με τη σειρά τους, τόσο ως προς την εγκυρότητά και την αποτελεσματικότητά τους σε σχέση με τους επιδιωκόμενους στόχους, όσο και ως προς τα πραγματικά τους αποτελέσματα. Πρέπει να σημειωθεί εξ αρχής ότι, παρά το γεγονός ότι η μετανάστευση και το άσυλο είναι προφανώς αλληλένδετα φαινόμενα, οι υποθέσεις στις οποίες βασίζονται οι πολιτικές αυτές φαίνεται να συγχέουν τις δύο διαφορετικές κατηγορίες και να συγχέουν ως να ήταν μία και η ίδια παραγνωρίζοντας τις ιδιαιτερότητες της κάθε μίας. Στην πράξη, αυτό έχει ως αποτέλεσμα την κατάργηση της κατηγορίας των ατόμων που χρήζουν διεθνούς προστασίας κατά προτεραιότητα. Αυτό έχει σοβαρές συνέπειες στη χάραξη πολιτικής και δημιουργεί μια γενική αίσθηση σύγχυσης. Ο αντιπροσφυγικός και αντιμεταναστευτικός λόγος και οι κατασταλτικές πολιτικές που υιοθετούνται έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνία. Δημιουργούν ένα εχθρικό περιβάλλον, ένα κλίμα φόβου, μίσους και ξενοφοβίας και έχουν αρνητικές επιπτώσεις στα δικαιώματα όλων των ευάλωτων ομάδων.

ΥΠΟΘΕΣΗ 1: ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΕΡΘΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΡΓΑΣΤΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΛΥΨΟΥΝ ΚΑΠΟΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΕΝΑ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΧΑΜΗΛΗΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ.

ΛΑΘΟΣ

Αυτή η υπόθεση χρονολογείται από τη δεκαετία του 1990, όταν η Κύπρος άνοιξε για πρώτη φορά τις πόρτες της στους μετανάστες εργάτες. Ο αριθμός των άτυπων μεταναστών (μετανάστες χωρίς χαρτιά) καταδεικνύει ότι η υπόθεση της πολιτικής δεν ήταν μόνο λανθασμένη, αλλά ότι τα κενά στην αγορά εργασίας δεν ήταν καθόλου προσωρινά και δεν εντοπιζόνταν μόνο σε θέσεις εργασίας χαμηλής ειδίκευσης. Το άκαμπο σύστημα αδειών μετανάστευσης που παρείχε στους εργοδότες συγκεκριμένες θέσεις εργασίας που

έπρεπε να καλυφθούν από αυτό που τα έγγραφα πολιτικής αναφέρονταν ως «εργατικά χέρια» δημιούργησε ένα μαζικά στρεβλό σύστημα υπεράριθμων χωρίς διαδικασία νομιμοποίησης. Το γεγονός ότι ΔΕΝ υπήρξε καμία ουσιαστική οδός για την ένταξη έχει στη πράξη αποκλείσει την πρόσβαση σε όλα τα νόμιμα μέσα για μακροχρόνια διαμονή για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων από τρίτες χώρες. Το πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης 2010-2012 απλώς συγκέντρωσε τις υφιστάμενες ανομοιογενείς πολιτικές σε ένα έγγραφο πολιτικής, αντί να δημιουργήσει μια ουσιαστική πορεία για ένταξη των μεταναστών και προσφύγων στην κυπριακή κοινωνία. Έκτοτε δεν έχει αναληφθεί καμία δράση, ενώ το εθνικό σχέδιο δράσης που αναμένει την τελική έγκριση από την κυβέρνηση συνεχίζει στην ίδια κατεύθυνση: Αντί αυτό να επανεξετάζει και να διορθώνει τις υφιστάμενες πολιτικές που δημιουργούν αποκλεισμούς, διακρίσεις, περιθωριοποίηση και στρεβλώσεις, διοχετεύει κονδύλια σε διάφορους υφιστάμενους κυβερνητικούς θεσμούς, χωρίς να δημιουργεί μια ουσιαστική και σταθερή πορεία για την ένταξη των μεταναστών.

Συνέπεια αυτού είναι η επισφαλής καθημερινότητα των μεταναστών που παραμένουν καθηλωμένοι σε στις κατώτατες βαθμίδες της εργατικής ιεραρχίας χωρίς προοπτική ανέλιξης ή των ατόμων που εγκατέλειψαν την εργασία τους, ορισμένων φοιτητών και άλλων που ζητούν άσυλο: Αυτό έχει οδηγήσει σε στρεβλές εργασιακές καταστάσεις εργασιακής εκμετάλλευσης, μερικές φορές τόσο ακραίες που ισοδυναμούν με παράνομη εμπορία ανθρώπων. Αυτό έχει επίσης οδηγήσει πολλούς οικονομικούς μετανάστες να καταφύγουν στο σύστημα ασύλου ως μέσο διαφυγής από την εκμετάλλευση και τη δυσχερή θέση να πρέπει να πληρώνουν δίδακτρα σε κολέγια προκειμένου να εξασφαλίσουν άδεια παραμονής.

Ποιοι επωφελούνται: οι εργοδότες που εκμεταλλεύονται, τα κολέγια που χρησιμοποιούν οι μετανάστες για να μπορέσουν να εργαστούν στην Κύπρο και οι πράκτορες που φέρνουν ξένους εργάτες στην Κύπρο. Πολιτικά, αυτό ωφελεί τις ακροδεξιές, αντιμεταναστευτικές, ξενοφοβικές και ρατσιστικές ομάδες.

ΥΠΟΘΕΣΗ 2: ΑΝ ΥΨΩΣΟΥΜΕ ΝΕΑ ΕΜΠΟΔΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΜΕ ΝΑ ΕΙΣΕΛΘΟΥΝ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Η ΑΝ ΠΑΡΕΧΟΥΜΕ ΑΠΑΝΘΡΩΠΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ, ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΝΑ ΕΡΧΟΝΤΑΙ.

ΛΑΘΟΣ

Τα τελευταία χρόνια, παρατηρούμε ένα πρωτοφανή αριθμό μεταναστών και αιτητών ασύλου έφτασε παρά τα κατασταλτικά και προληπτικά μέτρα που υιοθετήθηκαν: Είναι προφανές ότι τα μέτρα αυτά δεν έχουν εξυπηρετήσει τον δηλωμένο σκοπό τους, γεγονός που κάνει κάποιον να αναρωτιέται γιατί η κυβέρνηση επιμένει σε πρόσθετα μέτρα αυτού του τύπου. Μετά από δύο χρόνια μαζικού υπερπληθυσμού, τώρα η Πουρνάρα φιλοξενεί επίσημα 1800 άτομα,

αντί για 1000 που η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι μπορεί να φιλοξενήσει. Ωστόσο, απλώς εγκαταλείποντας τους ανθρώπους αυτούς στην κοινότητα χωρίς υποστήριξη, παροχές και πρόσβαση σε θέσεις εργασίας, σημαίνει απλώς τη μεταφορά της δυστυχίας στην κοινότητα.

Η κυβέρνηση άλλαξε τη μεταναστευτική της πολιτική ώστε να είναι πιο περιοριστική μέσω κατασταλτικών μέτρων, όπως αυστηρότεροι μεθοριακοί περιορισμοί και λιγότερα δικαιώματα στο πλαίσιο της διαδικασίας υποδοχής. Ωστόσο, ο στόχος αυτής της πολιτικής να μειώσει τον «παράγοντα έλξης» δεν απέτρεψε τους αριθμούς. Επιπλέον, από την άποψη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η κατάσταση είναι εξαιρετικά προβληματική που προκαλεί αδικαιολόγητο πανικό, φόβο, μίσος και κλίμα ξενοφοβίας.

Η αλήθεια είναι ότι τα κατασταλτικά μέτρα και οι κακές συνθήκες υποδοχής δεν αποτρέπουν όσους διαφεύγουν από διώξεις ή αναζητούν μια καλύτερη ζωή. Ελλείψει οποιασδήποτε άλλης αξιόπιστης πληροφόρησης, οι άνθρωποι που φεύγουν από τα σπίτια τους θα βασιστούν στις πληροφορίες που παρέχουν οι διακινητές, οι οποίοι λαμβάνουν χιλιάδες ευρώ από κάθε άτομο και έχουν κάθε λόγο να κάνουν το προϊόν να φαίνεται πιο ελκυστικό από ό,τι είναι στην πραγματικότητα. Μια άλλη σημαντική διάσταση αυτών των πρακτικών είναι ότι οι περισσότερες από αυτές είναι παράνομες. Αυτό δημιουργεί ένα κλίμα ατιμωρησίας γύρω από τις κυβερνητικές ενέργειες, οι οποίες τυγχάνουν ηθικού κατευνασμού από το ξενόφοβο τμήμα της κοινής γνώμης.

Ποιοι επωφελούνται: οι τράφικερς που βλέπουν μια χρυσή ευκαιρία να αυξήσουν τις τιμές τους- οι προμηθευτές συρματοπλεγμάτων και εξοπλισμού παρακολούθησης- οι λαϊκιστές πολιτικοί στην εξουσία που υπόσχονται να προσφέρουν θέσεις εργασίας σε χιλιάδες περισσότερους αστυνομικούς πριν από τις εκλογές - οι ακροδεξιές, αντιμεταναστευτικές, ξενοφοβικές και ρατσιστικές ομάδες.

ΥΠΟΘΕΣΗ 3: ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΑΣΥΛΟ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΝΗΣΙ ΟΠΩΣ Η ΚΥΠΡΟΣ

ΑΓΝΩΣΤΟ

Για να μπορέσουμε να το ισχυριστούμε αυτό, θα πρέπει να:

- Να γνωρίζουμε τους πραγματικούς αριθμούς, οι οποίοι τώρα είναι διογκωμένοι και προκαλούν σύγχυση. Οι στατιστικές για το άσυλο φαίνεται να συγχέουν τον αριθμό των αιτούντων άσυλο με τους αναγνωρισμένους πρόσφυγες, μερικοί από τους οποίους είναι πλήρως ενσωματωμένοι για πολλά χρόνια ή έχουν μετακινηθεί αλλού ή έχουν πεθάνει, αυξάνοντας έτσι τεχνητά τους αριθμούς. Ως αποτέλεσμα, έχουμε έναν μόνιμα αυξανόμενο αριθμό αιτούντων άσυλο από τον οποίο δεν αφαιρείται ποτέ κανένα νόμιμο.
- να υπάρχουν πολιτικές που να έχουν προσπαθήσει ειλικρινά να τους εντάξουν τους μετανάστες. Τα κονδύλια της ΕΕ, τα οποία θα μπορούσαν να είχαν δαπανηθεί για την ένταξη, δαπανώνται αντ' αυτού σε έργα

που δεν έχουν αξιολογηθεί ανεξάρτητα και είναι αμφίβολης αποτελεσματικότητας, και τα οποία σχεδιάστηκαν χωρίς την πραγματική συμβολή των θιγόμενων. Οι διαδικασίες ένταξης θα πρέπει επίσης να αξιολογούν και να είναι σε θέση να επηρεάζουν τις πολιτικές που οδηγούν στον αποκλεισμό, όπως οι πολιτικές πρόσβασης στην αγορά εργασίας, την εκπαίδευση και την κατάρτιση. Μόνο όταν οι πολιτικές και τα μέτρα ένταξης εφαρμόζονται και λειτουργούν, μπορούμε να αξιολογήσουμε τη σχέση μεταξύ του αριθμού των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων σε σχέση με το μέγεθος της χώρας.

Ποιος επωφελείται: Η ακροδεξιά, οι ρατσιστές και οι ακροδεξιές, αντιμεταναστευτικές, ξενοφοβικές και ρατσιστικές ομάδες.

ΥΠΟΘΕΣΗ 4: ΦΕΡΝΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

ΨΕΜΑ

Δεν υπάρχουν αποδείξεις για υψηλότερα ποσοστά εγκληματικότητας που να αποδίδονται στους μετανάστες, τους αιτούντες άσυλο και τους πρόσφυγες. Υπάρχουν ωστόσο άφθονες αποδείξεις ότι πέφτουν θύματα ακραίας εργασιακής εκμετάλλευσης, εργατικών ατυχημάτων, απάτης σχετικά με την ενοίκιαση κατοικιών.

Ποιος επωφελείται: Η ακροδεξιά. Η κυβέρνηση που έχει τη δυνατότητα να προσφέρει περισσότερες θέσεις εργασίας στην αστυνομία. Αυξημένη αστυνόμευση για την καταστολή της πολιτικής δραστηριότητας των ομάδων της αντιπολίτευσης.

ΥΠΟΘΕΣΗ 5: Η ΚΥΠΡΟΣ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΜΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΝΕΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΟΔΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΛΑΘΟΣ

Ενώ παρατηρείται αύξηση του αριθμού των διελεύσεων, οι αιτήσεις ασύλου δείχνουν ότι υπάρχουν ελάχιστες ενδείξεις ότι η Κύπρος καθίσταται σημαντική οδός μετανάστευσης και ασύλου στην Ευρώπη.

ΥΠΟΘΕΣΗ 6: Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΛΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΗ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΣ ΣΥΝΘΕΣΗ.

ΛΑΘΟΣ

Δεν υπάρχει καμία τέτοια μαρτυρία ή άλλη απόδειξη ότι οποιοδήποτε άτομο που ήρθε στην Κύπρο προσεγγίστηκε από την τουρκική κυβέρνηση και του δόθηκαν κίνητρα προκειμένου να ζητήσει άσυλο στην Κύπρο. Υπάρχουν αποδείξεις για Τούρκους διακινητές, αλλά καμία απόδειξη που να

τους συνδέει με την τουρκική κυβέρνηση. Κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα αν η παράτυπη διακίνηση διώκεται επαρκώς από την τουρκική κυβέρνηση ή αν η πρόσθετη επιτήρηση από την τουρκική κυβέρνηση θα οδηγούσε σε λιγότερες αφίξεις στην Κύπρο. Ωστόσο, πρέπει πάντα να έχουμε κατά νου ότι η παρεμπόδιση των ανθρώπων να εισέλθουν σε ένα έδαφος προκειμένου να ζητήσουν άσυλο αποτελεί στην πραγματικότητα παραβίαση του διεθνούς δικαίου. Από την άποψη αυτή δεν είναι νομικά ορθό να απαιτούμε ή να αναμένουμε ότι η τουρκική κυβέρνηση θα πρέπει να επιδιώξει ενεργά να εμποδίσει τους υποψήφιους αιτούντες άσυλο να φτάσουν στο έδαφος της Δημοκρατίας. Η εμπειρία έχει δείξει ότι όσο περισσότερα εμπόδια τίθενται στο δρόμο των υποψήφιων αιτούντων άσυλο που προσπαθούν να φθάσουν στην επικράτεια ασύλου, τόσο μεγαλύτερος είναι ο ρόλος των διακινητών να παρέχουν υπηρεσίες για τη διευκόλυνση της πρόσβασης στην επικράτεια.

Η υπόθεση αυτή δεν εξηγεί επίσης πώς η Τουρκία επωφελείται από την αλλαγή της δημογραφικής μας σύνθεσης, όταν οι κοινωνίες σε όλο τον κόσμο μεταρρυθμίζονται και αναδιαμορφώνονται συνεχώς από διάφορες δυνάμεις, συμπεριλαμβανομένης της μετανάστευσης.

Ποιος επωφελείται: Οι εθνικιστές και οι διαμελιστές. Η ακροδεξιά.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Η κυβέρνηση πρέπει να δρομολογήσει ένα συμβουλευτικό σώμα χωρίς αποκλεισμούς που θα αποτελείται από ενδιαφερόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστών, των αιτούντων άσυλο και των προσφύγων, των ΜΚΟ και των εμπειρογνομόνων, για να προτείνει μια ολοκληρωμένη μεταναστευτική πολιτική που θα βασίζεται σε:

- Άρση των υφιστάμενων εμποδίων και σημείων συμφόρησης στις διαδικασίες νόμιμης μετανάστευσης και εξασφάλιση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για τους εργαζόμενους από τρίτες χώρες, σύμφωνα με τις οδηγίες της ΕΕ για τη νόμιμη μετανάστευση, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας για τη μακρόχρονη διαμονή.
- Έλεγχος των δραστηριοτήτων των εκμεταλλευτών (συμπεριλαμβανομένων των εργοδοτών και των συλλόγων) και όχι των θυμάτων τους.
- Διασφάλιση της πρόσβασης στο έδαφος με σκοπό την αναζήτηση ασύλου σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.
- Επανεξέταση των πολιτικών για την πρόσβαση στην αγορά εργασίας ώστε να καταστεί δυνατή η ορθότερη αξιοποίηση των δεξιοτήτων και των ταλέντων.
- Εξασφάλιση της πρόσβασης στην εκπαίδευση και την κατάρτιση ως μέσο για την αποφυγή της περιθωριοποίησης και της εξάρτησης από τα επιδόματα.
- Εξέταση λύσεων για την αντιμετώπιση του στεγαστικού προβλήματος και ιδίως της αύξησης των ενοικίων, των δυσχερειών στην πρόσβαση στα επιδόματα στέγασης και της χαμηλής ποιότητας των προσφερόμενων κατοικιών.
- Επανεξέταση της πολιτικής της μακράς και περιττής παραμονής εντός της Πουρνάρας. Επίσης, όταν κά-

ποιος αποφυλακίζεται, απαιτείται ένα αποτελεσματικό σύστημα υποστήριξης και παροχών, καθώς και πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΜΟΝΤΕΛΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ:

- Βελτίωση τόσο του επιπέδου διαχείρισης όσο και των νομικών προσφυγών για να γίνει το σύστημα πιο αποτελεσματικό, ταχύτερο και δικαιότερο. Το εξαιρετικά μικρό ποσοστό αναγνώρισης μετά την πρώτη συνέντευξη πλημμυρίζει τη δευτεροβάθμια βαθμίδα σε επίπεδο προσφυγής.
- Ταχεία αναγνώριση του καθεστώτος του πρόσφυγα για τις περιπτώσεις που ξεκάθαρα φεύγουν από εμπόλεμες ζώνες, π.χ. υπάρχουν χιλιάδες Σύριοι που περιμένουν στη συσώρευση. Στην πραγματικότητα, ακόμη και στους Σύριους χορηγείται «επικουρική προστασία», η οποία είναι υποβαθμισμένη αναγνώριση και δεν τους επιτρέπει να φέρουν τις οικογένειές τους.
- Παροχή προσβάσιμης νομικής αρωγής και κατάλληλων συμβουλών στους αιτούντες - δημιουργία ανεξάρτητου, γρήγορου και αξιόπιστου μηχανισμού καταγγελιών για την εξέταση καταγγελιών για διοικητικές υπερβολές και παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που απευθύνονται ειδικά σε αυτή την ομάδα πληθυσμού.
- Σωστή ένταξη και εξασφάλιση θεμελιωδών δικαιωμάτων και αξιοπρεπών προτύπων διαβίωσης για τους αιτούντες άσυλο, τους πρόσφυγες και τους μετανάστες.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Friedrich-Ebert-Stiftung

Γραφείο Κύπρου

Στασάνδρου 20, Διαμέρισμα 401 | 1060 Λευκωσία | Κύπρος

Υπεύθυνος:

Hubert Faustmann | Διευθυντής

Τηλέφωνο: +357 22 37 73 36

Email: office@fescyprus.org

Ιστοσελίδα: www.fescyprus.org

Οι απόψεις που εκφράζονται στην παρούσα δημοσίευση δεν αντιπροσωπεύουν απαραίτητα τις απόψεις του ιδρύματος Friedrich-Ebert-Stiftung.

© Friedrich-Ebert-Stiftung (FES) 2022

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. Κανένα μέρος αυτής της δημοσίευσης δεν μπορεί να αναπαραχθεί, αποθηκευτεί σε μέσο επαναφοράς ή χρησιμοποιηθεί σε οποιαδήποτε μορφή ή με οποιοδήποτε μέσο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, αντιγραφής, ηχογράφησης, ή αλλιώς, χωρίς τη γραπτή άδεια του/των κατόχου(-ων) των πνευματικών δικαιωμάτων.